

Neděle 23. po sv. Trojici

L16, 1-9

15.11.2020

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od toho, který byl, který je a který přijíti má.

Introit:

Hospodin, Hospodin!

Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný,
který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolením,
který odpouští vinu, přestoupení a hříchy.

Píseň: 680

Čtení: Mt18, 23-35

Píseň: 176

Kázání: L16, 1-9

Po přečtení tohoto podobenství má člověk chuť říci: to snad ani nemohl říci Ježíš. Celé podobenství je nějak nakřivo. Jak je možné, že se chválí nespravedlnost a nepoctivost? Jak je možné, že do věčných příbytků mohou vstoupit mravně narušení jedinci jako *správce-šafář* z našeho podobenství? Co na chování *správce-šafáře* je morálního? A přece svědek Lukáš toto podobenství vypráví. Vypráví jej těm, kterým se víra scvrkla do mravních ponaučení, do příkazů a zákazů. Svědek Lukáš podobenství vypráví nám, kteří bychom chtěli jasné odpovědi na otázky, co se smí a nesmí. Jednoduše a prostě nějakou dobrou kuchařku křesťanských ctností. Naše přečtené podobenství nám v hlavě nadělá zmatek.

Byl jeden bohatý člověk a ten měl správce. Zapamatujme si to nejdůležitější: setkáváme se s bohatým člověkem. Zdá se, jako by se o svůj majetek nestaral. Starost o něj dal nějakému správci. Pravděpodobně tento správce se u něho těšil důvěry, proto tento majetek svěruje právě jemu.

Správce, a použijme raději překlad kralických a ten (myšleno správce), obžalován jest před ním, jako by mrhal statek jeho. Nevíme kdo, ale jisté je, že na správce padne podezření ze špatného hospodaření. Jako by ti, kteří žalovali, ani nevěděli, jestli to je či není pravda s tím mrháním.

Jako by ten bohatý člověk teprve musel začít se správcem účtovat. Prostě a jednoduše, správce má důvěru bohatého člověka. Je čas, kdy správce má svobodně nakládat s majetkem bohatého člověka. Správce tak činí. I nám byl svěřen majetek.

I my jsme dostali s čím můžeme hospodařit. Než zjistíme, co Ježíš myslí tím majetkem, pojďme pokračovat v našem příběhu.

Nastal čas složit účty. Čas, kdy máme složit účty ze svého *vladařství*. V originále je použito slovo, která každý moc dobře zná – ekonomías su. Vyúčtování se týká naší ekonomie. Ekonomie nakládání s majetkem bohatého muže. Nastal a nastává audit, kontrola hospodaření. A zjistí se, že je jakási sekera. Konstatování správce: *Co budu dělat, když mne pán zbavuje správcovství? Na práci nejsem, žebrat se stydím*, je bilancování toho, který dobře ví, že se dostal do neřešitelné situace. Jde o jeho existenci. Co budeme dělat, až nastane bilancování, až v našich životech proběhne audit naší ekonomie s milostí a dobrodiním Božím? Co budeme dělat, až nás Pán zavolá, abychom složili účty?

Vím, co udělám, aby mne někde přijali do domu, až budu zbaven správcovství. Všimněme si: správce, který promrhal majetek bohatého člověka a tím i jeho přízeň, tak ten se snaží zabezpečit alespoň přízeň těch, se kterými žije. Už ví, že nemůže spravovat. Už také ví, o co jde v životě. Jde o to, zbavit své věřitele dluhu.

Nastane to podivné kšeftování s dluhopisy a úpisy. Až se nám z toho točí hlava. Všechno v nás křičí, tak takhle to asi nezachráníš. To jsi tomu dal! Ještě k tomu všemu mrhání dodáváš podvod. Správce pouští žilou svému zaměstnavateli, jen to sviští.

Čekali bychom rozhořčení toho pána. Všimněme si: od chvíle, kdy nastává rozhovor se správcem, mění se bohatý člověk na pána. *Pán pochválil toho nepoctivého správce, že jednal prozíravě. Vždyť synové tohoto světa jsou vůči sobě navzájem prozíravější – dalo by se přeložit „moudřejší“ – než synové světla.*

Je to podobenství, takhle to skutečně ve světě nechodí. Tam za mrhání se svěřeným majetkem si většinou provinilec jde sednout. V našem podobenství se mluví o ekonomii velmi bohatého Pána, jehož bohatství spočívá v dobrotě, milosrdenství a ve slitování. Jeho bohatství je též život. Nějakým zvláštním a ojedinělým způsobem jeho bohatství tím, že se mu pouští žilou, nikterak neubývá, ba naopak ještě roste.

Je doba, kdy se pomalu končí církevní rok. Začne bilancování, abychom mohli s radostí uvítat našeho Pána. Pána, který k nám přichází jako ten přebohatý hospodář z našeho podobenství. Přichází, aby nás obdařil svou milostí.

A tak, nezadržujme Boží milosrdenství tím, že přestaneme odpouštět našim bližním, abychom nedopadli jako náš služebník z prvního čtení. Ten přebohatý, předobry Pán nám naše dluhy odpouští. Naše dlužní úpisy lásky k našim blízkým i vzdáleným nám přeškrťává. Možná se ptáte, kde vzít sílu a odvahu odpouštět – škrtat dlužní úpisy – těm, kteří znova a znova se u nás zadlužují tím, že nám ubližují? Nenechme se vtáhnout do soupisů dlužných částek, co je nám kdo dlužen a povinován. Skončíme jedinečně ve svém vlastním vězení.

Vzpomeňme na to, co udělal náš správce z našeho podobenství. On totiž nepustil žilou sobě, ale svému Pánu. *Synové tohoto světa jsou vůči sobě navzájem prozíravější než synové světla.* Ano, budme prozíravější, moudřejší, tedy budme v hospodaření s majetkem našeho Pána štědrí k našim bližním. Odvažme se rozdávat ze slitování, milosti, shovívavosti, nejvyššího milosrdenství a věrnosti našeho Pána. To je ta správná Boží ekonomie.

Amen.

Píseň: 410

Poslání:

Proto ať nás všichni pokládají za služebníky Kristovy a správce Božích tajemství.
Od správců se nežadá nic jiného, než aby byl každý shledán věrným.

Požehnání:

Hospodin ti požehnej a opatruj tě,
Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a budiž ti milostiv.
Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem.

Píseň: 636